

Homilie in de H. Dankmis voor de 100e. verjaardag van zuster Cornelia Vancoillie, gegeven door E.H. Vicaris Antoon Vansteeland op 29 december 2008.

Zuster Comelia, ge hebt er geen gedacht van hoe blij wij allemaal zijn dat we hier mogen meevieren met u op die wel heel speciale dag: ge zijt vandaag 29 december (en dus niet 27 of 28 december!!!) 100 jaar oud geworden, en hoewel- misschien! - wat strammer in de benen, nog altijd kwiek van hoofd en hart. Van ganser harte zeg ik u namens ons allemaal : Proficiat! Gij hebt in uw eigen leven een hele eeuw volgemaakt, ongetwijfeld veel meegemaakt en in uw memorie en vooral in de schatkamer van uw hart een hele rijkdom aan herinneringen bewaard. Aan mensen die veel voor u betekend hebben, aan gebeurtenissen in ons land en in de wereld die prent geslagen hebben zoals de twee wereldoorlogen, aan de vele, soms onverwachte soms verhoopte, maar vaak heel snelle en ingrijpende veranderingen in de maatschappij, in de Kerk en in de wereld van de religieuzen, en niet te vergeten aan heel die lange mooie tijd in uw geliefde Congregatie, eerst bij de zusters van Liefde van Izegem en dan, na de fusie, bij de zusters van Maria van Ingelmunster. En al heel uw leven lang zijt ge, naar het getuigenis van velen, medezusters en anderen, een werkzame, hartelijke, attentievolle, guitige en meegaande zuster. Ge zijt graag bij de mensen en op uw manier werkt ge mee aan het scheppen van een aangename en eensgezinde sfeer.

Op een dag als vandaag vraagt men wel eens aan de eeuweling: hoe hebt ge dat gedaan om zo oud te worden? En vaak krijgt men als antwoord: dat is niet zo moeilijk, ge moet alleen maar blijven leven! En inderdaad , hoe langer men leeft, hoe ouder men wordt! Maar het gaat natuurlijk niet alleen over het aantaljaren, maar ook en vooral over de "kwaliteit" van het leven. Over de diepe betekenis van uw leven als mens, als vrouw, als religieuze. Zonder enige twijfel kunt gij daar veel over zeggen en hebt ge dat ook al af en toe gedaan. Voor jongeren, en dat zijn wij allemaal als wij naar u kijken, is het heel belangrijk levenslessen te krijgen van oudere en wijzere medemensen die als bekwame gidsen de weg kunnen wijzen.

Dat woordje "gids" brengt mij nu op hetgeen wij hier in dit uur samen beleven. Het mooie en inhoudsrijke boekje van deze H. Mis heeft als titel: **"Heer Gij zijt mijn Gids op heel mijn levenspad. 'k Houd daarom steeds mijn oog op U gericht"**. In de tussenzang werd dit levensthema prachtig uitgezongen en ik ben er zeker van dat het eigenlijk heel de diepe betekenis van uw leven samenvat. Het fundament, het hart en de diepe inspiratie van uw leven is Gods Woord, bewaard en levend gehouden in de Heilige Schrift; Gods Woord mensgeworden in Jezus; Gods Woord dat blijvend onder ons wil wonen. Van dat Woord zijt gij de blijde en trouwe getuige en juist daarom voor ons zo'n kostbare gids. In onze tijd wordt soms wel eens gedacht en ook gezegd dat God verdwenen is en dat geloven-in-God voorbij is. En sterker nog, dat dit niet slechter misschien zelfs beter is voor mens en maatschappij. Wij allen beseffen inderdaad dat het op vandaag niet meer evident is om te blijven geloven; wij weten en ondervinden dat er serieuze vragen gesteld kunnen worden rond geloof en doorgeven van geloof, over het samengaan van verschillende levensbeschouwingen, en ook over de manier waarop mensen hun geloof beleven. We weten niet altijd de goede antwoorden maar we weten wel dat geloven inzicht en overtuiging vraagt en dagelijkse trouw. Juist hierom mogen wij vandaag dankbaar en blij zijn met zo'n gids in ons midden, met dit eenvoudig maar welsprekend getuigenis van een lang en rijk religieus leven, met dit vruchtbaar en vreugdevol christelijk geloof.

Beste Zuster Comelia, de Kersttijd is bij uitstek de tijd om feestelijk samen te zijn. Ons hart is vol van jubel en dank omwille van de kleine Jezus die geboren is en die voor ons allen teken van Gods liefde wil zijn, God in ons midden. Vandaag is het ook vol jubel en dank omwille van u en we zingen met de engelen: **"Eer aan God in den Hoge en vrede op aarde aan de mensen van Gods welbehagen"**. Het weze zo, vandaag en alle dagen tot we in God voltooiing vinden.